

[Sigsgaard.]

bredes, og det koster mange penge på vores hospitaler, så stiger nationalproduktet, så er det vækst. Den diskussion på basis af et sådant vækstbegreb, diskussion om nulvækst på basis af et sådant vækstbegreb, vil vi ikke gå ind i, men derimod nok diskussioner om, hvilke typer af vækst vi skal have. Der er store befolkningsgrupper, der har meget store udækkede behov i dag. Vi vil ikke være blandt dem, der siger nulvækst over hele linjen. Jeg ved heller ikke, om der er nogen, der siger det, men dette for at præcisere vores holdning.

Ved sit forslag kan regeringen som nævnt opnå at bremse debatten om atomkraft noget. Hvis folketetinget i forvejen har bestemt hele proceduren og har berøvet folk mulighederne for at protestere med virkning, sådan som det jo foreslås i forslaget — det er jo en berøvelse af en lang række muligheder, der dér er tale om — ja, hvor meget er der så egentlig at diskutere? Handelsministerens eget energioplysningsudvalg er også foruroligt over regeringens hastværk og overgreb med debatten; de har ikke brugt udtrykket overgreb, det er mit udtryk. Men når handelsministeren tidligere på dagen advarede imod, at nogen skulle forsøge at give det indtryk, at man nu forsøgte at bremse debatten, så har jeg alligevel lyst til at citere fra energioplysningsudvalgets henvendelse til folketingets medlemmer af 16. april i år følgende:

„En fri og åben oplysningsvirksomhed, hvor den styringsmæssige side af spørgsmålet om installation af a-kraftværker på forhånd forekommer at være en af lovgivningsmagten allerede fuldbyrdet kendsgerning, vil savne et væsentligt incitament, og man kan i hvert fald nære den alvorlige bekymring, at megen opmærksomhed forrykkes fra en debat om væsentlige energipolitiske sagsområder til en debat om, hvorfor den styrings- og beslutningstagende side af sagen ikke skulle være et bredt folkeligt oplysnings- og debatanliggende.“

Det var altså handelsministerens eget udvalg, der mente sådan, der greb til det helt ekstraordinære middel at advare imod de mulige konsekvenser af regeringens forslag. Nu er regeringen så at domme efter pressen kommet på bedre tanker. Jeg vil ikke sige, at de tanker er gode nok. Jeg

mener, der er brug for et par års debat antagelig, hvis den virkelig skulle have bredde, debatten. Den er først nu ved at komme så småt i gang. Og der er jo tid nok til det.

I mellemtiden kunne man begynde at investere i udforskningen af fornyelige energikilder som sol og vind. Med hensyn til varmforsyningen er solenergien let at gå til, men af helt uforståelige grunde eller rettere sagt på en vis måde nok forståelige grunde koncentrerer man sig helt ensidigt om kernekraften. Man hører i dag f. eks. det argument: oliekrisen viste jo, at vi var så vældig sårbare, og derfor må vi gå over på kernekraft; men hvis vi er sårbare i forbindelse med olie, hvor der er mange mulige steder at gå hen og købe olien, fordelt over den ganske verden, så er vi i langt, langt højere grad sårbare, når det gælder uranen, der i højere grad er koncentreret geografisk og i højere grad er i færd med at blive koncentreret på nogle få monopoler. Jeg minder om amerikanernes bebudelse forleden af en standsning af eksporten af beriget uran, der hensatte vesttyskerne i en tilstand af forfærdelse. Det er en lille forsmag på det pres, man gennem atomkraften kan komme ud for.

Regeringen havde altså oprindeligt tænkt sig, at der ikke skulle være mulighed for folkeafstemning, og det viser jo, hvordan regeringen helst ville have haft dette her. Så er det da udmærket, at man kan presse regeringen til at ændre sådan en holdning. Nu bliver der altså en mulighed for den folkeafstemning. Det er klogt af regeringen; sådan som forslaget er udformet, er der efter min opfattelse nemlig tale om en omgåelse, ikke en overtrædelse, men en omgåelse af grundloven.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at VS ikke er kritikløse tilhængere af folkeafstemninger, sådan som de praktiseres her til lands. Vi ved godt, at elselskaberne for kundernes penge ville brolægge det ganske land med farvestrålende reklametryksager, mens skeptikerne og modstanderne for det meste ville være henvist til at stå og køre med deres håndduplikator for at få de nøjsomme- ligt indsamlede skillinger til at slå til, og vi ved, at informationsgrundlaget er vigtigt for den beslutning, hver af os skal træffe. Og alligevel vil vi naturligvis gøre alt, hvad